

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Impiè agere visa, quàm piè egerit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

mana ope tranquillaret. Videte, quid possit præsentia hominum piorum! ut, lumine admoto, tenebræ fugantur; eoque subducto, rursus illico adsunt, ita Victoria vicina orante, ægra quieuit; cessante autem ab oratione cœpit denuò inquieta esse, atque in diris & execrationes erumpens rursus, ut antè, furere. Quod ubi animaduertentur mœstissimi insanientis parentes, Victoriæ etiam, atq; etiam rogauerunt, ne à filia sua discederet, sed eam, velut olim Dauid cithara Saulem, ita ipsa precibus placatam retineret. Facile fuit id impetrare ab illa, cuius viscera miseratione, suapte sponte, tangebantur. Siquidem memor illius: *Nos debemus alterutrum diligere*, grauissimè dolebat, feminam eum præsentissimo æternæ damnationis periculo tantopere iactari. Mansit igitur ibi, & crescente misericordia, crescebat etiam ardor pro ea Deum rogandi. Neque sanè ab oratione amplius destitit, donec vidit ægræ tam menti restitutam, & à turbelis intemperijsq; illis quiescentem.

1. Ioan. 2.

III.

1. Cor. 4.
S. Augustin.
tract 90. in
Ioan.

Retracta hîc, ô bone Lector, cogitationes, quas huc vsque, in perlegenda hac historia, admisisti, & disce, non ante tempus iudicare. *Amemus iustitiam*, ait S. Augustinus, *& iniustitiam detestemur*, &c. ut cum de ipsis rebus quod appetendum est, appetimus, quod detestandum est, detestamur, ignoscatur nobis; quod de occultis hominum aliquando, immò assidue, non vera sentimus. Hoc ad humanam tentationem pertinere arbitror, sine qua duci ista non potest vita: ita ut Apostolus diceret: *Tentatio vos non apprehendat, nisi humana*. Quid enim tam humanum, quam non posse, aspicere cor humanum, & idè non eius latebras perscrutari, sed plerumq; aliud, quam ibi agitur, suspicari? Quamquã & in his rerum tenebris humanarum, etsi suspiciones vitare non possumus, quia homines sumus, iudicia tamen, id est, definitiuas firmas, & sententias continere debemus. Tametsi enim iudicare malum de altero, quando causæ sufficientes ad id ipsum suppetunt, non est illicitum; tamen quando adsunt vel leues tantùm coniecturæ, vel moraliter incertæ, vel quando de rebus occultis iudicatur, non est eiusmodi iudicium conforme regulis prudentiæ, sed est temerarium. Quam verè dixit Christus: *Nolite iudicare secundum faciem, sed iustum iudicium iudicare?* Quis non dixisset hîc astantes rectum iudicium iudicasse? & tamen errarunt, quia secundùm faciem iudicauerunt. Nam illa ipsa femina, cuius animum desperatio ac agi-

1. Cor. 10.

Ioan. 7. 24.

ac ægritudo, sine vlla rerum expectatione meliorum, occupare videbatur, Victoriæ in precando perseverantiâ, à furore ad mentem; à gestu insano ad quietem, à discrimine maximo ad salutem reuocata, cum interrogaretur, cur ab authore salutis, atque ab ipsa Christi crucifixi imagine, paulò priùs adeò abhorruerit vehementer? respondit, se nequaquam à Christo, aut eius effigie, sed ab ipso cacodæmone tantopere abhorruisse. Præsentem enim adfuisse Alastorem meruenda larua visibilem, qui se se, identidem intra Crucem & ipsam interponens, omni vi efficere voluerit, vt, loco Crucifixi infernale monstrum oscularetur. In quam tam impiam suggestionem, cum ipsa nollet consentire, omni se vicissim conatu reluctatam, cacodæmoni in faciem spuisse, osculum sacrilegum execratam, & suasioni tentationique impurissimæ obstitisse: neque tranquillam se fieri potuisse, donec tentator Victoriæ precibus abigeretur.

Duo hinc documenta sumo. I. est, fortissimos in vltimo agone athletas & bene exercitatos requiri. Si ita casti, si, qui sæpe peccata detestari, & cacodæmonè vincere assueuerunt; adeò debent pugnare, cum tam vehementer tententur: quid illis eueniet, quibus peccata allubescunt, qui impuris osculis sunt innutriti? qui agunt, quod nuperrimè de quodam Imperij Comite moriente retulit alius Comes oculatus testis, eum cum Calvinista esset, & alioqui imagines nō curaret sacras, moribundum sibi amicæ suæ effigiem voluisse afferri, eamq; contemplando, animam efflauisse, licet alter ei Comes diceret: quàm longè satius esset, vt Crucifixi imaginem intuereris! Audite hoc & diligenter cordi vestro imprimite, quicumque vos quotidie fœdis animi imaginibus, aut cogitationibus soletis oblectare. Hæ imagines faciliùs possunt ac solent exhiberi: & exhibebuntur tunc vobis, ne dubitate. Neque erit opus tanto labore, non enim assuefacitis vos, vt in faciem his talibus spuatis: sed eas in mente vestra ipsi pingitis. Alterum documentum est: *Nolite iudicare secundum faciem.* Ipsi sæpe medici errant, cum secundum faciem aliquem sanum iudicant, qui est morti proximus; aut cum ægrum censent, qui omni morbo caret. Ita homines errant, nam vt sæpe pessimos pro bonis habent, ita frequenter malos esse censent, quos deberent inter optimos

IV.